

Am descoperit ce înseamnă aventura „familiei”

Dorința mea cea mai profundă
este ca toți copiii noștri să ducă
o viață care să fie demnă de un
creștin

21.04.2012

Înainte să cunosc Opus Dei – acest
lucru se întâmpla în 1981, datorită
aceleia care pe atunci era logodnica
mea, Iulia – eu aveam o concepție
naturalistă despre familie. Nici
măcar nu-mi trecea prin gând să-mi

întemeiez o familie și nu reușeam să includ această realitate în viața mea, nici ca realitate personală, nici instituțională.

Desigur, prin intermediul părinților mei am cunoscut modelul unei căsătorii creștine, care-și declara fidelitate reciprocă, dar în interiorul meu îndepărtasem atât de mult credința, că, cel mult, puteau doar să mi se pară simpatice ideile filosofice ale lui Seneca, cu care luasem contact datorită lecturilor școlare.

Toate acestea s-au schimbat când am intrat în contact cu Opus Dei. Astfel, hotărârea de a-mi întemeia o familie alături de Iulia a fost decisivă pentru a descoperi ce înseamnă cu adevărat aventura „familiei”. O aventură pentru care sunt potrivite cuvintele pe care Domnul i le-a spus lui Petru: „Duc in altum” (Înaintați în larg!), pe care le pun foarte bine în legătură cu

Sfântul Josemaría, pentru faptul că el le folosea în predicile sale.

Partea importantă a aventurii începe atunci când privesc cu admirație și cu emoție cum cresc cei cinci copii ai noștri, care s-au născut unul după altul și în care văd un dar pe care îl face Dumnezeu părinților.

Aveam și am și acum privilegiul să văd în copii creaturi ale lui Dumnezeu care nu ne sunt destinate nouă, ci îi aparțin doar lui Dumnezeu; eu, ca tată, am privilegiul de a fi responsabil pentru ei.

„În discuțiile mele cu multe cupluri căsătorite insist pe faptul că atâta timp cât locuiesc împreună și locuiesc alături de copiii lor, au obligația de a-i ajuta să fie sfinți, știind că pe pământ nimeni nu este sfânt. Nu trebuie să facem altceva decât să luptăm, să luptăm și iar să luptăm.

Și adaug: voi, mame și tați creștini, sunteți un important motor spiritual, care trimite către fiii voștri puterea lui Dumnezeu ca să poată să înfrunte această luptă, să învingă, să fie sfinți. Nu le înșelați așteptările!” (Forja, 692).

Dorința mea cea mai profundă este ca toți copiii noștri să ducă o viață care să fie demnă de un creștin. Și prin viața lor să poată dăruia, la rândul lor, lumina credinței cât mai multor ființe umane, și astfel să devină minunați înmulțitori a ceea ce noi, întăriți de învățăturile Sfântului Josemaría, putem să le transmitem lor.